

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

30 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:
președinte – Petru Ursache,
judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti, Ghenadie Nicolaev, Petru Moraru,

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul, șef-interimar al Procuraturii de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 06 octombrie 2016, în cauza penală în privința lui

Volog Iulian Xxx,

născut la xxx, originar din r-nul xxx, domiciliat în s.xxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 03 decembrie 2015 - până la 13 mai 2016 (instanța de fond);*
- 2. de la 13 iunie 2016 - până la 06 octombrie 2016 (instanța de apel);*
- 3. de la 01 decembrie 2016 - până la 30 mai 2017 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 13 mai 2016, Volog Iulian a fost condamnat în baza art. 188 alin.(2) lit.e), f) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Volog Iulian la 05 octombrie 2015, aproximativ la ora 22³⁰, urmărind scopul de a săvârși un atac asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, aflându-se pe strada centrală din s. xxx, r-nul xxx, vizavi de punctul medical, înarmându-se cu un balonaș cu gaze folosit în calitate de armă pentru dezorientarea temporară a persoanei agresate, a atacat-o pe xxx, aplicând violența periculoasă pentru viața și sănătatea ei, manifestată prin aplicarea loviturilor în regiunea capului și prin stropirea cu balonașul cu gaze în față, pentru a o dezorienta temporar, în urma cărui fapt a sustras deschis de la

persoana agresată o geantă de culoare neagră, în care se aflau mai multe bunuri materiale, cauzându-i părții vătămate daună materială în proporții considerabile în sumă totală de 1450 lei.

3. Împotriva sentinței au declarat apel procurorul și avocații Turculeț M., Stoian I. în numele inculpatului, care au solicitat:

- procurorul, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare a lui Volog I. în baza art. 188 alin. (2) lit.e), f) Cod penal la 9 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis. În baza art. 85 Cod penal, pentru cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată să fie adăugată total partea neexecutată a pedepsei fixate prin sentința Judecătoriei Militare din 24.02.2015, definitiv stabilindu-i pedeapsa de 9 ani și 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În argumentarea apelului a invocat că pedeapsa stabilită inculpatului este prea blândă, neproportională celor comise și urmările produse, instanța de fond urma să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, persoana vinovată, de circumstanțele cauzei, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

- avocații Turculeț M., Stoian I., casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare a lui Volog I., pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

În argumentarea apelului avocatul Turculeț M. a indicat că elementul acțiunii adiacente în cazul fîlhăriei constă în atacul săvârșit asupra unei persoane, care este însoțit în mod alternativ de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate sau cu amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe.

Astfel, în speță, un rol important îl are raportul de expertiză medico-legală nr. 699 din 22.10.2015, prin care s-a constatat că vizual la Sclear V. leziuni corporale nu s-au depistat. Aceasta nu a menționat că ar fi avut careva dereglări ale sănătății în urma infracțiunii. La fel, din declarațiile victimei, instanța a constatat că ea nu a văzut persoana care a comis infracțiunea, nu a văzut careva balonaș cu gaze la inculpat, ei fiindu-i aplicată doar o lovitură cu palma în regiunea capului, fiind dezorientată cu o lumină îndreptată în fața ei.

De asemenea, instanța de fond nu a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și anume de declarațiile inculpatului care nu a recunoscut vinovăția și

a menționat că infracțiunea a fost comisă de către Mocanu E.; de declarațiile martorului Slav O. care a relatat că nu a depus astfel de declarații la urmărirea penală și anume că nu a stat cu Mocanu E. în față la Moldtelecom unde era wifi până la ora 02.00, precum și că la audierea acesteia ofițerul de urmărire penală duscuta cu ea în limba rusă, nu i-a fost citit procesul-verbal care este întocmit în limba de stat, și nu a participat interpretul la audierea acesteia. Instanța de judecată nu s-a pronunțat în sentința de condamnare cum au fost apreciate declarațiile martorului Mocanu E., care au fost date citirii în cadrul ședinței de judecată, precum nici nu s-a expus asupra divergențelor între declarații, referitor la timpul comiterii infracțiunii și modalitatea transmiterii genții de către Volog I.

Avocatul Stoian I. suplimentar a menționat că instanța nu a soluționat dacă fapta a fost săvârșită de inculpat; nu s-a ținut cont de prevederile art. 389 Cod de procedură penală. La urmărirea penală a fost interogată partea vătămată Sclear V. fără participarea interpretului, precum și aceasta nu indică direct la Volog I. Totodată, complexiunea corporală a lui Mocanu E. este de o statură mică și subțire. Fiind audiat în calitate de martor Slav O. nu indică nimic asupra faptului săvârșirii unor acțiuni din partea lui Volog Iu., care nici n-a invocat faptul că, s-ar fi întâlnit cu martorul în acea seară. Martorul Iurașco V. a relatat că, Volog Iu. a doua zi căuta motocicleta și a sunat pe cineva (după cum confirmă a avut convorbire cu Mocanu E.)

Astfel proba principală în confirmarea vinovăției inculpatului sunt depozițiile martorului Mocanu E., care nu a fost audiat în cadrul ședinței de judecată și nu a fost posibil de a înlătura divergențele între declarații.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 06 octombrie 2016, au fost admise apelurile declarate de procuror și avocații Turculeț M., Stoian I. în numele inculpatului, casată parțial sentința contestată, în latura penală și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Volog Iulian a fost condamnat în baza art. 187 alin.(2) lit.e), f) Cod penal la 5 ani închisoare, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 85 alin.(1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei fixate prin sentința Judecătoriei Militare din 24 februarie 2015, definitiv fiindu-i stabilită

pedeapsa de 5 ani și 1 lună închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă. În rest, sentința a fost menținută.

5. În argumentarea soluției adoptate, instanța a menționat că, verificând declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță, s-a constatat că Volog Iulian a comis jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Astfel, instanța de fond eronat a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 188 alin.(2) lit.e), f) Cod penal, reținând faptul că Volog Iulian ar fi atacat partea vătămată cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă, în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate.

În cadrul ședinței instanței de apel nu s-a confirmat faptul că Volog I. s-a înarmat cu un balonaș cu gaze folosit în calitate de armă pentru dezorientarea temporară a persoanei agresate și a atacat-o pe xxx, deoarece însăși partea vătămată a declarat că „nu a observat ca persoana care a atacat-o să fi avut un balonaș cu gaze lacrimogene în mână, nu a simțit un miros specific în momentul agresării”, iar în cadrul audierii în instanța de apel a relatat că „nu poate spune dacă în privința sa a fost aplicat balonașul de gaze”.

Totodată, nici prin raportul de expertiză medico-legală nu s-a stabilit că în privința lui xxx a fost aplicat balonaș cu gaze lacrimogene. Mai mult că nici martorul Mocanu E. care era împreună în acea noapte cu inculpatul nu a declarat că Volog I. ar fi deținut vre-un balonaș cu gaze.

La fel, instanța a apreciat critic argumentele inculpatului precum că nu s-a demonstrat prin nici o probă vinovăția sa în comiterea infracțiunii imputate, deoarece acest fapt este constatat prin declarațiile părții vătămate precum și ale martorului Mocanu E., care a declarat în cadrul urmăririi penale că Volog I. i-a dat în seara de 05.10.2015 o geantă de dame de culoare neagră, spunându-i să ducă să o arunce undeva în afara orașului, geantă care a fost ridicată și care aparține lui Sclear V.

De asemenea partea vătămată a declarat că tatăl lui Volog I. în luna noiembrie 2015 i-a restituit prejudiciul în sumă de 1500 lei. Mai mult, chiar și inculpatul a recunoscut faptul că în seara de 05.10.2015 a fost în s. Moscovei, r-nul Cahul, iar a doua zi căuta motocicletă sa de model „Viper”, fără numere

de înmatriculare, sunându-l pe Mocanu E. și întrebându-l ce s-a întâmplat. Cele nominalizate fiind confirmate și de martorul Iurașco V.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, cu recurs ordinar a contestat-o acuzatorul de stat, care invocând temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei contestate cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea cererii de recurs procurorul a invocat că instanța de apel în decizia adoptată nu s-a expus asupra tuturor probelor, astfel a lăsat fără apreciere declarațiile părții vătămate xxx depuse în cadrul urmăririi penale, care cu participarea traducătorului a declarat că: *... am fost stropită de persoana aceea cu un balonaș de gaz în față, am fost dezorientată temporar, nu puteam să mai fac careva mișcări, să mă apăr și el mi-a smuls geanta și a plecat, eu eram șocată...*"

În cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond, după citirea declarațiilor de la urmărirea penală, xxx a declarat că a fost stropită cu un balonaș cu gaze, dar care nu i-a ajuns la ochi.

Astfel, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, consideră că vinovăția lui Volog I. în comiterea infracțiunii de tâlhărie a fost dovedită pe deplin.

Prin atac, trebuie de înțeles acțiunile agresive ale făptuitorului, care sunt însoțite de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe.

Prin violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei, se are în vedere violența care s-a soldat cu vătămare medie sau ușoară a integrității corporale sau a sănătății ori care, deși nu a cauzat aceste urmări comportă la momentul aplicării sale, datorită metodei de operare, un pericol real pentru viață și sănătate.

Totodată, sub alte obiecte folosite în calitate de armă, se au în vedere obiectele cu care victimei i s-au cauzat, sau putea să i se cauzeze vătămări periculoase pentru viață ori sănătate, precum și obiecte destinate pentru dezorientarea temporară a victimei, cum ar fi balonașele și alte dispozitive cu gaze toxice neutralizate.

7. Asupra recursului declarat nu a fost depusă referință.

8. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Reieșind din prevederile art. 414 Cod de procedură penală, la judecarea apelului, instanța de apel, are obligația de a verifica hotărârea atacată din punct de vedere al temeiniciei și legalității acesteia, având în vedere circumstanțele faptice ale cauzei bazate pe probe examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și, în dependență de aceste date, să aprecieze legalitatea concluziilor de vinovăție ori nevinovăție al soluției primei instanțe, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, *dacă infracțiunea a fost corect calificată*, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul conchide că, la examinarea cauzei, instanța de apel nu a îndeplinit aceste stricte prevederi ale legii, din sensul cărora rezultă că, nerespectarea acestor cerințe echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, fapt ce atrage după sine casarea deciziei instanței de apel în latura aprecierii juridice a faptei constatate de care a fost recunoscut vinovat și condamnat Volog I., corectitudinea calificării acțiunilor incriminate și stabilirii pedepsei.

Drept temei pentru declararea recursului, recurentul a indicat prevederile art.427 alin.(1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs menționează că aceste temeiuri pentru declararea recursului ordinar și-au găsit confirmarea în speța data, deoarece instanța de apel nu a respectat prevederile sus-menționate și, în special, în latura aprecierii juridice a faptei imputate inculpatului Volog I. în baza art. 188 alin.(2) lit.e), f) Cod penal.

Analizând decizia atacată, prin prisma criticilor formulate de acuzatorul de stat, Colegiul penal lărgit a constatat, că potrivit ordonanței de punere sub învinuire, rechizitoriului și sentinței instanței de fond, inculpatul Volog I. a fost pus sub învinuire și condamnat în baza art. 188 alin.(2) lit.e), f) Cod penal – tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei agresate, săvârșită cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, deoarece inculpatul a comis atacul aplicând alte obiecte folosite în calitate de armă și anume, un balonaș cu gaze, folosit pentru dezorientarea părții vătămate.

Instanța de apel, judecând apelurile procurorului și avocaților Turculeț M., Stoian I. în numele inculpatului Volog I., a casat sentința în latura penală, pronunțând o nouă hotărâre, prin care l-a condamnat pe Volog I. în baza art. 187 alin.(2) lit.e), f) Cod penal la 5 ani închisoare, fără amendă, iar în temeiul art. 85 alin.(1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial pedeapsa stabilită în baza sentinței Judecătoriei militare, mun. Chișinău din 24 februarie 2015, definitiv fiindu-i stabilită pedeapsa de 5 ani 1 lună închisoare, în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă.

Prin urmare instanța de apel încadrând acțiunile inculpatului în baza art. 187 alin.(2) lit.e), f) Cod penal, punând la bază aceleași probe apreciate de instanța de fond, în special declarațiile părții vătămate depuse în cadrul ședinței instanței de apel a conchis că nu s-a confirmat învinuirea înaintată lui Volog I. în săvârșirea infracțiunii de tâlhărie, nefiind stabilit faptul că inculpatul s-a înarmat cu un balonaș cu gaze folosit în calitate de armă pentru dezorientarea temporară a persoanei agresate și a atacat-o pe xxx.

La fel, Colegiul penal reține că, potrivit art.14 alin.(1), 15, 113 alin.(1) Cod penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală. Gradul prejudiciabil al infracțiunii se determină conform semnelor ce caracterizează elementele infracțiunii: obiectul, latura obiectivă, subiectul și

latura subiectivă. Se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

De asemenea, Colegiul menționează că anume prin descrierea faptei considerate a fi dovedită, se cere ca modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii să coroboreze cu concluzia privind încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, chestiuni ce urmau a fi soluționate de instanță conform art.385 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, reieșind din limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

În ceea ce privește aspectul de ilegalitate invocat de procuror, privind greșita încadrare a acțiunilor inculpatului, Colegiul lărgit constată, că prin *atac* se înțelege acțiunea agresivă a făptuitorului, surprinzătoare pentru victimă, care este însoțită de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe.

Astfel, prin „*violență periculoasă pentru viața sau sănătatea victimei*” se are în vedere violența soldată cu vătămarea ușoară ori medie a integrității corporale sau a sănătății, ori care, deși nu a cauzat asemenea urmări, comportă la momentul aplicării sale, datorită metodei de operare, un pericol real pentru viața sau sănătatea victimei.

Chestiunea despre prezența în acțiunile persoanei a infracțiunii de jaf, tâlhărie sau șantaj în cazurile în care sustragerea este însoțită de amenințarea aplicării violenței urmează a fi soluționată, ținând cont de toate circumstanțele cauzei: caracterul amenințării, obiectele sau arma cu care amenința infractorul, locul și timpul săvârșirii infracțiunii etc.

La calificarea acțiunilor făptuitorului în baza art. 188 alin.(2) lit.e) CP, instanțele judecătorești urmează, în conformitate cu art. 129 alin.(1) Cod penal coroborat cu prevederile Legii cu privire la arme, să stabilească dacă obiectul, aplicat în cadrul atacului, reprezintă sau nu o armă.

Prin urmare, instanța menționează, că în literatura juridică de specialitate sub „*alte obiecte folosite în calitate de armă*” se explică obiectele cu care victimei i s-au cauzat, sau putea să i se cauzeze vătămări periculoase pentru viața ori sănătatea (cuțite, inclusiv de bucătărie, topoare, etc.), precum și **obiecte destinate pentru dezorientarea temporară a victimei**, cum sunt revolverele, **balonașele și alte dispozitive cu gaze toxice neutralizate**.

În asemenea condiții, Colegiul lărgit atestă faptul că instanța de apel

pripiet a reținut în acțiunile inculpatului Volog Iulian, elementele constitutive ale infracțiunii de jaf, deoarece ultimul a atacat victima utilizând în scopul sustragerii bunurilor alte obiecte folosite în calitate de armă – un balonaș cu gaze, continuându-și acțiunile sale ilegale și realizându-și scopul.

Totodată, instanța de apel făcând trimitere la declarațiile date de inculpat, partea vătămată xxx, a martorilor xxx, xxx, xxx în prima instanță și descriindu-le în decizie, nu a verificat minuțios și obiectiv fiecare probă separat sub toate aspectele, prin prisma pertinentei, concludenței, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

Mai mult ca atât, Colegiul constată că, necătând la faptul că instanța de apel a cercetat și a consemnat în procesul-verbal al ședinței de judecată declarațiile părții vătămate depuse în cadrul urmăririi penale, aceasta nu le-a reflectat în decizia recurată, precum și nu s-a pronunțat asupra lor în nici un mod.

Astfel, fără justă apreciere, au fost lăsate declarațiile părții vătămate xxx, depuse în cadrul urmăririi penale, unde aceasta a declarat că *„la data de 05.10.2015, în jurul orelor 22³⁰, a închis magazinul, pornindu-se spre casă. Mergând pe drum a auzit pași din spate, uitându-se a văzut un tânăr de statură joasă, făcând câțiva pași a simțit o lovitură în cap și, a început să-i fie trasă geanta din umăr. Ea a luat geanta cu ambele mâni, dorind să întoarcă capul spre persoana care o agresa și, imediat a fost stropită de aceea persoană cu un balonaș de gaz în față, a fost dezorientată temporar, nu putea să facă careva mișcări, să se apăre...”* Ulterior, în cadrul cercetării judecătorești, în instanța de fond, partea vătămată a relatat că *„a fost stropită cu un balonaș cu gaze, dar nu i-a ajuns la ochi. Nu ține minte dacă a fost luminată în ochi sau a fost stropită cu gaze”*.

Colegiul penal, reținând prevederile art.100 alin.(4) și art.101 alin.(1)-(4) Cod de procedură penală, remarcă că, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Verificarea constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a acestora, care poate avea loc doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de prezentul cod, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor.

Într-o hotărâre este necesar nu numai de a face trimitere ori a reda declarațiile participanților la proces, dar și de a expune esența acestor depoziții, și legătura lor cu conținutul altor probe care, în ansamblu, confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după pertinența, concludența, utilitatea și veridicitatea acestora. Veridicitatea probelor poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către instanță cu realitatea pe care o probează această dată. Toate probele în ansamblul sunt apreciate din punct de vedere al coroborării lor, cu respectarea art.101 Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul penal constată că, prevederile legii procesual penale sus menționate nu au fost respectate întocmai la judecarea apelului, deoarece, unele declarații ale participanților la proces le-a cercetat, altele nefiind reflectate în decizia sa, precum nici nu a expus esența acestora declarații și legătura lor cu conținutul altor probe, fără să le aprecieze pe fiecare în parte și să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității probei respective, printre care corectitudinea încadrării faptei săvârșite de către Volog I.

Colegiul penal conchide că, instanța de apel la judecarea cauzei nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art.414 alin.(5), 417 alin. (1) pct.7) și 8) Cod de procedură penală, ceea ce echivalează cu erori judiciare, ce s-au soldat cu o hotărâre neîntemeiată și nemotivată. Erorile judiciare menționate nu pot fi corectate de instanța de recurs, deoarece țin de desfășurarea legală a procedurii de judecată în instanța de apel.

În asemenea condiții, Colegiul penal, constatând temeiurile prevăzute de art. 427 alin.(1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, consideră că decizia instanței de apel urmează a fi casată, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul cuvenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate de acuzatorul de stat, să aprecieze toate probele în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, să de-a o încadrare juridică corectă a faptei comise de inculpat și ținând cont de

motivele casării deciziei atacate să pronunțe o hotărîre legală și întemeiată.

9. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de procurorul, șef-interimar al Procuraturii de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari, casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 06 octombrie 2016, în cauza penală în privința lui *Volog Iulian* și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac, pronunțată integral la 29 iunie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti

Ghenadie Nicolaev

Petru Moraru